

Het ringen van in het wild levende vogels. — Voor het ringonderzoek ter verkrijging van gegevens omtrent het trekken en het zich verplaatsen, en ook omtrent den leeftijd, van in Nederland in het wild levende vogels stelt het Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden genummerde aluminium ringen, gemerkt Museum Nat. Hist. Leiden-Holland of Museum Leiden, kosteloos beschikbaar. Deze ringen worden om den poot gelegd, zoowel bij jonge vogels in het nest, als bij levend gevangen, volwassen vogels, welke direct na het aanleggen van den ring weder vrijgelaten worden. Het gemakkelijkst is het ringen te bewerkstelligen bij jonge vogels; bij de soorten, die kort na het uit het ei komen het nest verlaten, wacht men tot zij goed halfwas en tegen het vliegen zijn; bij vogels echter, die een tijd in het nest verblijven, is het bij ondervinding gebleken, dat men niet moet wachten tot tegen het uitvliegen, maar het ringen liever eenige dagen vroeger moet doen, daar, hoe ouder de jongen zijn, hoe lastiger zij na het ringen weer in het nest te brengen zijn. Kan men reeds uitgevlogen jongen in handen krijgen, dan zijn deze het meest geschikt, om geringd te worden.

Het zij hier uitdrukkelijk opgemerkt, dat deze ringproeven van geen nadeel voor de vogels zijn. Door deze proeven worden niet meer vogels gedood, dan anders het geval zou zijn. Het in handen krijgen van een geringden vogel wordt geheel aan het toeval overgelaten; een speciaal jachtmaken op geringde vogels zou, door het zeer gering aantal dezer laatsten tegenover de overgrootte massa ongeringden der zelfde soort, een niet loonnende bezigheid zijn. De uitkomsten, zoowel hier te lande als elders verkregen, geven trouwens aan, behalve dat slechts een zeer klein percentage geringde vogels later wordt teruggevonden, ook, dat geringde vogels werkelijk door toeval weder in handen komen, of geschoten worden door personen, die in geen betrekking tot eenig ringonderzoek staan.

Bij elke zending ringen wordt een gebruiksaanwijzing en een gedrukt formulier gevoegd, waarop nauwkeurig aantekening moet gehouden worden van de ringnummers, de vogelsoorten en de plaats en datum van het ringen. De gebruikers der ringen verplichten zich, na invulling dezer formulieren, tot zoo spoedig mogelijke terugzending.

Wat de vogelsoorten betreft, die voor deze ringproeven in aanmerking komen, dient vermeld te worden, dat elke in het wild levende soort, die in ons land als broedvogel, als wintergast of op den trek voorkomt, hiervoor van belang is.

De ringen mogen uitsluitend voor volkomen gezonde vogels gebruikt worden; vogels, die een tijd in gevangenschap geleefd hebben en aan welke daarna de vrijheid teruggegeven wordt, zijn niet geschikt voor deze ringproeven.

Het is van het grootste belang, dat van elke vangst van een geringden vogel zoo spoedig mogelijk bericht aan het Museum gezonden wordt. Is de vogel dood, dan is toezending van vogel en ring, van den geringden poot, of desnoods van den ring alleen zeer gewenscht. Is de vogel levend en in gezonden toestand, dan noteert men nauwkeurig het opschrift van den ring, hetwelk men aan het Museum meldt, en laat den vogel dadelijk weer vliegen.

Op vergoeding door het Museum van gemaakte onkosten voor de toezending van een geringden vogel enz. kan men, desgewenscht, steeds rekenen.

De resultaten van het onderzoek worden gepubliceerd in het door het Museum uitgegeven tijdschrift »Notes from the Leyden Museum« en in het tijdschrift »Ardea«, uitgegeven door de Nederlandsche Ornithologische Vereeniging.

Personen, die aan dit onderzoek willen medewerken, worden verzocht de aanvragen om toezending van ringen, met vermelding van de vogelsoorten waarvoor zij de ringen gebruiken willen en van het benodigde aantal ringen, te richten tot Dr. E. D. VAN OORT,

Leiden.

's-Rijks Museum van Natuurlijke Historie.

Vroeg voorjaar. — Mogelijk stelt u er prijs op te weten, dat hier 4 Maart een reigerei is gevonden en 4 Maart een eendenei (wild) en dat den 24en Maart de 1e ooievaar is gezien. 'k Zal ook proberen, of ik ooievaars geringd kan krijgen.

Spijkenisse.

H. VRIJMAN.

Kopskeletten maken. — Naar aanleiding van een vraag in *D. J. N.* voor het maken van kopskeletten wensch ik even op te merken, dat door mij in mijn studententijd op de volgende wijze ettelijke mooie schedels zijn verkregen. Het eenige bezwaar is, dat de reukzenuwen daarbij nu juist niet gestreeld worden. De kop wordt eenvoudig in een cilinderglas met water op een tamelijk warme plaats gezet en af en toe het water eens ververscht. Het beste geschiedt dit door één of tweemaal per week eens onder een kraan van de waterleiding met tamelijke kracht het water te laten invloeden. Is het ontledingsproces voldoende geworden, dan spuit men van lieverlede alles weg. Bleeken in de zon is beslist te ontraden, daar de schedel dan meestal barst. Het proces verloopt prachtig in de schaduw, mits men den schedel maar geregeld nat houdt. Uit bovenstaande volgt, dat de zomer de aangewezen tijd is.

Zeist.

L. H. v. BERK.